

Sonets de l'edat sàvia [7] / Tardor a la pell

Un relat de: [rautortor](#)

Tardor a la pell

Les branques del desmai llauren la bassa,
tremola la tardor en cada fulla,
comença el foc a encendre la natura,
ambre i robí on regnen les maragdes.

Cendregen el cabells al bosc de l'ànima,
s'instal·len els records en cada arruga
sense saber quan trobaran la ruta
que els porti novament al punt de l'alba.

M'amoïnen els fulls del calendari
que a la tardor s'envolen tan de pressa,
recelo dels instants, que se me'n vagin,

que morin dessagnats perquè no hi era;
fóra una sort que, quan la pell s'encalmi,
retrobés el calfred que el cor engresca.